Ч. 143. Четвер 14 (1) липня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З угорского сойму. — Росийско-японьский договор. — Конець славяньского з'їзду. — Справа крестийска.

В суботу відбула ся конференция представителів німецких партий з п. Президентом міністрів бар. Бінертом, в часї котрої п. президент міністрів заявив, що не наступить ніяка зміна в курсї правительственної політики і що специяльно жадними національними концесиями не буде правительство позискувати собі голосів. Відтак додав ще п. президент, що як би супротив такого становища правительства нормальна праця палати послів була неможлива, то наступить розвязанє парляменту і нові вибори.

З вимком органів угорского правительственного сторонництва всї инші виступають остро против адресового начерку, називаючи его млявим, без змісту, і уважаючи его навіть просто викручуванем правительственного сторонництва від виборчої реформи. Опозицийні сторонництва відбули конференциї в справі зреаґованя своїх адресових начерків і в справі становища супротив адресової дебати в повній палатї. Адресовий начерк народного сторонництва складає ся з трех частий: проґрама сторонництва, будучі задачі законодавства, зганенє виборчих надужить. Се сторонництво погодило ся вже з законними відносинами, єствуючими від 16-ти лїт і не домагає ся вже ревізиї церковно-політичних законів, але продовжає боротьбу против безконфесийности і против рецепциї Жидів. Народне сторонництво домагає ся виборчої реформи на основі загального, тайного і поділеного після громад виборчого права. Справою самостійної цлової области і самостійного банку треба займати ся незалежно від політичних поглядів. Тому заявляє ся сторонництво за продовженєм привилею спільного банку.

Також сторонництво Юшта ухвалило осібний адресовий начерк, який має предложити в соймі ґр. Теодор Батіяні. Сторонництво сїльских господарів домагає ся в своїм адресовім начерку береженя інтересів сїльского господарства і виборчої реформи о як найширших основах, а іменно на основі принципів загального і рівного права голосованя. Адресовий начерк, внесений Кошутівцями, домагає ся самостійного угорского войска під начальством і зверхностию коронованого короля та самостійного банку.

Між Японією і Росиєю прийшло остаточно до заключення договору, який має бути доповненєм конвенциї з 17 липня 1907. Цїлию его є улекшенє взаїмної комунікациї і розвиток торговлї між обома державами. Крім того обі держави зобовязують ся удержати status quo на далекім Всходї відповідно до договорів, заключених по нинїшний день між Росиєю а Японією, чи то між котрою з тих держав і Хінами. Колиб status quo був загрожений, тодї мають обі ті держави примінити відповідні средства для его удержаня.

Сей договор єсть для Японії новим здобутком після таких подій, як її союз з Анґлією і побіда над Росиєю. Мимо сеї побіди тяжко давало ся Японії відчувати під економічним взглядом вічне воєнне поготівлє супротив Росиї, яка чекала лише хвилї, щоби відплатити ся за понесене пораженє. Крім сего годі було Японії в таких відносинах перевести раз засімільованє Кореї, до чого прилучали ся части ворохобні тамже, а також на перепонї стояли її ворожо настроєні Хіни, що поволи пробуджують ся з тисячлїтного сну. Тож природна

---

29)

В найбільшім місті на сьвіті

або

Льондон, его займавости і житє в нїм.

(Після дра Швана, дра Отта, Шардта і др. зладив К. В.)

(Дальше).

9.

Також льондоньска специяльність.

В однїй із найперших реставраций Льондону сидїло около другої години в ночи більше число панів, по котрих видко було, що они належали до найлїпших кругів товариства. Були то крім кількох льордів по найбільшій части „молодші братя", тоті члени найвисших кругів, котрим нераз годї завидувати, бо они побіч своїх старших братів, що мають великі маєтности і капітали, мусять иногді грати дуже нуждену ролю.

Здавало ся однак, мов би як-раз між зібраними тут панами знаходились самі веселі молоді люди, бодай по ніякім з них не видко було ні журби ні смутку.

Але найбільше хорошим і найвеселїйшим між ними був Персі Більфорт, також молодший син, котрий, що правда, мав богато довгів, однак був так миленький, що умів тим вишукувати собі щораз то нових жерел, котрі ставали ему в пригодї, скоро родина позиставала неумолила.

Мало що не всї ті панове були на вечерку у Бітлів — а Бітлів уважали за особенно „великих" і длятого заходили до них охотно на принятя, хоч они нїколи довго не тягнули ся і нїколи не можна було на них незвичайно забавити ся.

— Ах! — відозвав ся льорд Тельгем — от іде й Долькінс, наш прокуратор, котрий уміє розповідати богато цікавих річий.

— То й не дивниця — зажартував собі Персі Більфорт — бо він, як звістно, мусить всюди свій ніс уткнути.

— Ходіть до нас — відозвав ся льорд Тельгем голосно — при нашім столї єсть ще досить місця та й вино маємо знамените! Персі, посуньтесь трохи дальше! Містер Долькінс може собі коло вас сїсти.

Персі згорда зморщив брови; преці знали, що він кому небудь не рівня і не повинні були саджати коло него того криміналїста.

Містер Долькінс послухав того завізваня і сів собі коло стола. Его малі сірі очи розглянулись борзо по столовниках, але мимо того, що ему зробили ту честь, що запросили до стола, він якось не міг розбалакати ся. Сидів так кілька минут мовчки з прижмуреними очима і попивав лиш вино, а при тім виконував ту свою особенну штуку, що дивив ся на боки не порушаючи очима.

— Чо'ж ви, пане Долькінс, такі якісь нинї мовчаливі?—відозвав ся хтось наконець.— Може вам приключило ся щось неприятного, чи може ви роздумуєте над якоюсь незвичайно трудною справою?

— Сего послїдного не роблю нїколи, коли знаходжу ся в товаристві. Я навіть і дуже рад з того, коли не потребую думати.

— Невжеж то так безконечно трудно — спитав котрийсь з молодших панів — впасти на слїд якогось злочину? Я переконав ся, що майже всї злочинцї також і дурні люди.

— Не всї, мій пане. Я знав таких, що були такі хитрі як той пес в Андерзеновій казцї, котрий--ви чей знаєте тоту казку?

— Нї, то вже давно тому, як я читав казки.

— Отже в тій казцї сторожі короля роблять крейдою хрест на дверох, в котрих княгиня що ночи щезає а на слїдуючий день рано видніє ся на всїх дверох в містї такий сам хрест, який всюди нарисував той хитрий пес. -- Я знав злодія, котрий через довгий час виконував таку саму практику, але наконець я его таки зловив.

— Розуміє ся, що ви мусите завсїгди дійти до своєї цїли!

— Не завсїгди — але коли розходить ся о крадїж — бо крадежі то бачите моя специяльність. А много послїдного злодія зловив я навіть на червону ниточку.

— Що? На червону ниточку? Ах то розповідайтеж зараз!

Бистрі очи криміналїста не перервали свого дїла спостеріганя ані на хвильку, і він до-

річ, що Японія мусіла забажати союза з Росиєю в цїли спільного експльоатованя північних Хін, але при рівночаснім розграниченю обопільної сфери інтересів. Від тепер оруже Японії і Росиї буде звернене против Хін.

Французка печать приняла з радостию вість про заключенє сего договору, бо через него одержує Росия свобідну руку в Европі, а через те зискає лише на значіню двоодержавний союз Франциї і Росиї. Англія удає радість, бо сей договір їй зовсім не на руку. Она сподївала ся, що Японія буде для неї помічником против Росиї, а також проти небезпечного паназийского руху, який особливо в Індиях дає ся Англії прикро відчувати. З дотеперішного союзника стала Японія для Англії небезпечним суперником під політичним і економічним взглядом може не лише на Спокійнім, але й на Індийскім океанї.

Славяньский конгрес покінчив свої наради в суботу, ухвалюючи кілька резолюций.

В справі економічного зближеня Славян ухвалено скликати конґрес славяньских орґанізаций торговельних і промислових, урядити промислову виставу та улекшити студиї молодіжи, що посьвячує ся тим справам.

В справі зближеня в области науки ухвалено уряджувати наукові з'їзди, заняти ся виміною професорів унїверситету на протяг одного року і заложенєм товариств, котрі переклали би на всї славяньскі мови клясичні твори славяньских писателїв. Дальше ухвалено заняти ся уложенєм слав. наукової термінольоґії і виданєм слав. енцикльопедиї як продовженя працї проф. Яґіча. Мовою славяньских конґресів признано росийску.

Ухвалено також утворити славяньску телеґрафічну аґенцию. На разї буде у Відни один кореспондент, котрий має інформувати славяньску прасу про взаємини між всіми славяньскими народами.

На вчерашній радї міністрів в Константинополи постановлено поручити амбасадорам, аби упімнули ся у держав о охорону магометан на Креті, котрих положенє дає причину до численних жалоб. Як зачувати, в справі остаточного полагодженя справи кретийскої великий везир поробив відповідні кроки в часї своєї подорожи по Европі.

Французкий міністер справ заграничних Пішон заявив на радї міністрів, що Венїцельос переслав до консулїв опікунчих держав письмо, в котрім вказує, що кретийске правительство виповнило свою обітницю що до музулманьских послів і що народні збори ухвалили допустити їх до нарад без зложеня присяги.

Помимо того полагодженє справи, як доносять з Константинополя, бойкот грецких товарів в Туреччинї не перестає і бойкотовий комітет не послухав доси візваня турецкого міністра справ внутрішних до понехання бойкоту.

Новинки.

Львів, дня 13 липня 1910.

— **Виграний процес.** Краєвий Видїл виграв поверх міліоновий процес з державним скарбом в справі оплати податків від доставлених для війска касарень. Процес скінчив ся рішенєм найвисшого трибуналу в хосен краєвого фонду Галичини.

— **Нові археольоґічні знахідки.** На ланах села Чеплинки, таращаньского повіту, єсть на площі високі могили, так звані „Татарскі Бурти“. Коли тілько трохи розкопати землю, то там попадають ся стародавні річи, вбруя та инше а недавно в однїй могилї знайдено стародавну муровану печ, а в нїй дрова, що вже потлїли.

— **Днїстер висихає.** У нас в Галичинї не помічає ся висиханя Днїстра, бо тих кілька плитких пароходів, що їздять по Днїстрі понизше Галича, не потребують дуже глубокої води. Впрочім в Днїстер вливає ся богато рік в Галичинї. Але на росийскім боцї плавають Днїстром великі і глубокі пароходи і там обниженє стану води в Днїстрі дало ся відчути. Богато місць занесло намулом так, що два пароплави т. зв. „землечерпатки“ не можуть поглубити русла ріки. Між Могилевом а Ямполем перестали плавати пароходи, на чім терпить торговля.

— **Статистика пожарів в 1909 р.** в Галичинї виказує 987 випадків вибуху огня, які знищили 2.175 домів, 3.187 господарских будинків, 31 промислових заведень і 1 костел. Згинуло при пожарах 13 людий. Загальна шкода 5,950.411 К, а обезпечена була на 3,261.023 К. Причиною пожару було в 107 випадках підпал, в 43 підзор підпалу, в 78 необережність, в 59 лиха будова, в 51 грім, а 613 випадках причина пожеж була незвістна.

— **Дрібні вісти.** Презесом жидівскої віроісповідної ради у Львові вибрано третий раз дра С. Шафа, а першим віцепрезесом дра Йос. Чешера.— На зелїзничій стациї в Явишовицях товаровий поїзд переїхав робітника Стефана Тарабаша.—Авіяторка бар. Деля Рош підчас лету аеропляном в Бетенї упала з висоти 40 метрів і тяжко потовкла ся. — Австрийский картель фабрики цикориї підніс цїну того продукту о 6 сотиків на кільоґрамі. — При ул. Рейтана у Львові стрілив до себе в недїлю пополудни пекарский челядник Ант. Камїньский і тяжко зранив ся в голову. Причиною намїреного самоубийства була незгода в родинї.— З Херсона, в Росиї доносять, що пароход „Ловкий“, що плив з Одеси, зударив ся з другим пароходом. В наслїдок того на „Ловкім“ експльодував котел і пароход дві години пізнїйше затонув. Девять осіб погибло, а 50 потерпіло рани. — Холера ширить ся

бачив, що духота в сали дїлала дуже ріжнородно на столовян. Коли на примір льорд Тельгем складану після найновійшої моди в кількоро кравату трохи розпустив на собі, то Персі Більфорт сягав кілька разів рукою, щоби єї ще лїпше стягнути. Рівночасно обтирав собі й піт з чола. Другі панове проклинали ту пекольну спеку і приказали кельнерови отворити вікно в сусїдній комнатї.

— Я чей не ошибаю ся — говорив Долькінс дальше — що і ви, мої панове, вертаєте з вечерка у Бітльовів?

— Ми всї були там. А ви вже звідки то знаєте?

— Ну — сказав Долькінс розперши ся і закурюючи папироса — бо й я звідтам іду.

Що? Від Бітльовів? Тепер, так пізно в ночи?

— А так. Мене закликали телефоном зараз по тім, як гостї розійшли ся, бо показало ся, що там хтось допустив ся крадежи дорогоцїнностий.

— Як то на забаві? То нечувана річ! Розкажіть, як то стало ся?

— Нема що богато розповідати — вас панове буде то й мало що інтересувати а на жаль справа так стоїть, й я не маю зовсім нїякого вигляду викрити сим разом виновника. Може то був хто із служби. Як видите, то зовсім звичайний і неінтересний случай.

— Але таки розповідайте — щож там такого украли?

— Леді Юлії заподів ся десь один із єї найдорожжих каменів, один рубін, котрого вартість оціняють знатоки на чотири тисячі фунтів, а котрий переходив в спадщинї з рода в рід.

— Рубін? А деж она его носила?

— На жаль на дуже незвичайнім і неосторожнім місци. Пришила его, бачите, з заду на своїм шовковім пояску — от на яку то иноді чудачну гадку впадають женщини!

— А видите! — відозвав ся на то льорд Тельгем з тріюфом. — Я остерігав свою жінку, щоби не наслїдувала такої дурної моди. Але що вдієте з жінками! Коли бо то така мода, що поясок мусить запинати ся з заду на якусь дорогоцїнну пряжку або на красний камінчик! — А леді Юлія відкрила страту таки ще сего вечера, так борзо скоро лиш той рубін пропав?

— То й треба якраз назвати особенним щастєм, бо як би була добачила крадіж аж завтра рано, то камінчик був би тимчасом вже давно проданий. А так серед ночи злодій певно ще не міг его продати.

— Ну а когож підозрівають?

— По правдї сказати нїкого. Менї здає ся, чи то не покоївка, хоч і як она плаче і випирає ся всего. Ми перешукали зараз єї річи. — але прошу вас, однїсенький рубін! Як легко можна его сховати!

— То добра наука для леді Юлії — сказав на то льорд Тельгем не жалуючи єї. — Я впрочім знаю, що она має богато дорогоцїнностий, то і перебуде якось сю страту.

— Якраз ледви чи сю так легко. Она той рубін дуже любила і длятого сама власноручно пришивала его за кождий раз до тої сукнї, котру хотїла убирати. Та й нинї так само як за кождий раз пришила его сама, так менї сама розповідала. Брала завсїгди дуже міцний шовк і пришивала его так міцно як лиш можна. Але злодій, видко, мав дуже острий ножик, бо нитки були рівнїсенько порозтинані.

— Але знаєте — відозвав ся котрийсь з других панів — цїла тота історія виглядає менї досить фатально. Ми всї танцювали з хорошою Юлією, ми всї держались з нею в танцю попід боки, то й не було би нїчого дивного, як би леді набрала підозріня, що то котрийсь з нас зробив.

— Та й дійстно — сказав на то Долькінс, усьміхнувшись злегка — леді була тим так подразнена, що таки дійстно дала ся з чимсь подібним почути. Сказала більше менше оттак до мене: „Коли гостї від нас вийшли, випила я ще чарку чаю в гостинній комнатї, заким пішла розбирати ся. При тім покапала я трошки поясок від моєї синьої сукнї і здоймила его з себе. При тім, розуміє ся, відкрила я зараз, що нема рубіна та що єго хтось очевидно ножем відрізав“. При сих словах подала менї леді той пояс, і я переконав ся, що она добре здогадувала ся. Нїчо не вказувало на то, щоби той камінчик був може зле пришитий і длятого міг загубити ся, бо шовкові нитки були, як сказано, прорізані. А все-таки мусів злодій той камінчик остаточно відорвати, бо частинка золотої оправи зачепила ся була в пояс і треба було єї від него відорвати. Було виразно видко, що і синьої шовкової материї бракувала одна ниточка.

— Ну, то якось не згоджує ся одно з другим — відозвав ся на то Персі Більфорт — бо леді Юлія мала на собі червону сукню!

— Так, то правда — сказав на то прокуратор, обернув ся на бік, та зловив Персі'го з цїлої сили за кравату — а отсе тут тота червона нитка, на котру злодій зловив ся!

При сих словах вийняв він вільною рукою револьвер з кишенї і наставив єго Більфортови просто до очий так, що той лиш поблїд як стїна і вже не рушив ся.

— Долькінсе — а се що такого? Чи ви — що хочете від него? — відозвав ся льорд Тельгем, котрий серед загального заворушеня, яке всїх опанувало, був ще найспокійнїйший.

— Нїчо, нїчо, то лиш мала дрібничка. Ось і рубін.

При сих словах вийняв він з добре стягненого вузлика Більфортової кравати укритий там камінчик, котрий пишно сьвітив ся, і звернув ся тепер головою до дверий, в котрих показав ся один з єго урядників.

В найблизший зараз хвили наложили Персі Більфорови кайданки на руки і урядник повів его з собою.

Спокійно, мов би нїчого не стало ся, сховав Долькінс дорогоцїнний камінь до своєї портмонетки.

(Дальше буде).

в Росиї дальше з великою силою. Найбільше сильно виступає в земли Козаків доньских, де минувшого тиждня занедужало 1002 осіб, а померло 409 осіб.

— **Признанє молодому музикови.** На сегорічнім конкурсї львівскої консерваториї виступав між иншими наш звістний молодий пяніст п. Тарас Шухевич. Відогравши незвичайно тяжкого твору C. Francka: Praelude choral e Fugue здобув собі пальму першеньства між виступаючими. Вся польска печать одноголосно висловлює ся з незвичайним признанєм для молодого пяніста і точку єго зачисляє до найудачнійших з цілої програми. П. Т. Шухевич є учеником звістного педагога проф. В. Курца.

— **Бойкот Дорни-Ватри лікарями.** Буковиньскі лікарі відбули недавно в Чернівцях збори, на котрих однодушно ухвалили бойкот климатичної місцевости Дорна-Ватра на Буковині. Причиною сего есть розпоряджене управи лічничого заведеня, іменно що лиш лікарі заведеня мають право в сім роцї ординувати своїм пацієнтам купелі по зниженій цїнї або даром, а всї инші місцеві лікарі того права не мають. Наслідком того розпорядженя лікарі, що ординують в Дорнї-Ватрі, рішили бойкотувати се заведенє і не висилати до него своїх пацієнтів, лише до купільного заведеня у Франценсбаді, котрого управа признала Буковинцям 50% опусту в цїнї.

— **Справа о ліс.** В Ошмянї на Литві відбув ся великий процес против 272 селян, потягнених до відповідальности за рубанє скарбового ліса. Більшість обжалованих засуджено на арешт і грошеве відшкодованє в загальній сумі звиш 40.000 рублїв. 70 осіб оправдано.

— **Огні.** В селї Фільварках бучацкого повіта згоріло дня 1-го с. м. шість селяньских господарств. Огонь був так сильний, що в двох мінутах обгорнув всї забудованя, котрі спалили ся до тла. Погорільцї лишили ся тілько в тім, що мали на собі і тепер є крайними бідаками. Ласкаві датки для нещасливих надсилати на адресу: Николай Било і Стефан Жучковский, Фільварки, почта Монастириска.

— **Зміни в парляментарнім будинку.** Як доносять віденьскі часописи, в парляментарнім будинку розпічнуть ся сего тиждня технічні роботи, що мають на меті перерібки деяких убікаций та зміни їх призначеня. Вхід до кулюарів буде крізь теперішну туалетову комнату, а теперішний вхід і рахункове та індексове бюро, по усуненю одної стїни, будуть перемінені на ґардеробу. Велика убікация, що служила досї за ґардеробу, буде перемінена на окрему салю, бо наслідком переміни червоної салї на реставрацию, брак такої салї. Тїсні убікациї телеґрафічного і кореспонденцийного бюра, що находять ся в палаті панів, будуть розширені прилученєм сусідної клюбової комнати.

— **Значна крадіж.** До склепу Фрайліхової при ул. Сикстуській у Львові вломили ся передвчера від сторони подвіря якісь злодії і покрали ріжні річи, переважно шовкові вартости звиж 4000 корон.

— **Смерть дитини в полумінï.** В Білогорщи під Львовом вибухнув опогди по полуднї огонь в стодолї селянина Михайла Цапа і знищив єї. В згарищах найдено спалене тїло 12-місячної дитини Цапа, котру полишено саму в стодолї.

— **Пригоди корабля.** Як відомо, від якогось часу пропали були всякі вісти про австрийский пароплав „Триест", котрий тепер притягнено до порту в Бомбаю. „Триест" переходив, як тепер доносять, таку судьбу: Дня 9 червня вийшав він з Адена, удаючись до Бомбаю. Небавком попсувала ся в корабли машина, так що з пароплава лишив ся тілько вітрильник і мав відбути дорогу до Бомбаю, себто 2.100 клм. серед страшенного монсуму. Корабель з високих як гори филь западав ся долів і кожду милю перебутої дороги треба було здобувати страшною боротьбою на житє і смерть з розшалїлим живлом. Аж по двайцятьох днях, т. є 29 червня залога добачила малий англійский пароплав „Lowther Range" і ракетовими сиґналами дала єму знати про свою небезпечність. То, що зробив англійский корабель, переступає вже щоденні понятя обовязку і являє ся справдішним геройством. „Lowther Range" мимо великої небезпечности, бо коли оба кораблї були сполучені линвами, через кождий неосторожний маневр на розбурханім мори, могли кораблї ударити на себе і затонути, затягнув австрийский корабель щасливо до пристани в Бомбаю по шестидневній, безупинній боротьбі, котра знесилила залогу в краю. Один з англійских офіцирів переплатив своє геройство навіть житєм. Додати треба, що цїле дїло було тим труднїйше, що англійский корабель є значно менший від „Триесту".

— **Дирекция зелїзниць державних** оповіщує: Дня 15 липня 1910 буде отворений на шляху Краків-Підволочиска поміж стациями Мшана і Зимнавода - Рудно пристанок С у х о в о л я для руху особового і пакункового. Час відїзду і приїзду поїздів задержуючих ся на тім пристанку поданий в розкладі їзди з дня 1 мая 1810. Білети буде ся видавати на пристанку на разї тілько до поїздів в напрямі до Львова. В напрямі до Перемишля буде видавати ся білети в поїздї. Належитість за пакунки буде ся оплачувати в стациї призначеня. По відбір пакунків наданих до Суховолї треба зголосити ся зараз по приїздї до поїзду (§. 34 II. реґул. руху).

Телеґрами.

Відень 13 липня. Narodni Listy доносять з Відня, що посли нїмецкі Праде, Мільверт, Кіярі і Доберніґ, всї члени нїмецкого союза, наміряють зложити мандати.

Будапешт 13 липня. На вчерашнім засїданю сойму ґр. Стефан Тиса обговорював в довгій промові справу немадярских народностий на Угорщинї. Заявив, що справу ту треба доконче полагодити і візвав немадярскі народности, аби бережучи своїх народних інтересів, признали угорску ідею державну.

Міністер скарбу др. Люкач предложив проект затягненя позички в квотї 560 міліонів корон.

Букарешт 13 липня. Король Кароль разом з наслїдником престола удають ся дня 15. серпня до Ішлю у відвідини до цїсаря Франц Йосифа.

Солунь 13 липня. Греки, мешкаючі в Македониї, мали вчера збори, на котрих запротестували против нових церковних законів, обмежаючих автономію Греків на поли церковнім.

Константинополь 13 липня. Султан приймив вчера на авдиенциї грецкого патриярха, що жалував ся на нові закони церковні. Султан обіцяв справу розглянути.

Цїна збіжа у Львові

дня 12-го липня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·30	до	10·50
Жито	7·20	„	7·40
Овес	7·60	„	7·80
Ячмінь пашний	7·10	„	7·30
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	12·—
Вика	6·40	„	6·60
Бобик	6·50	„	6·80
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35 *).
*) До Рави рускої лиш в недїлї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

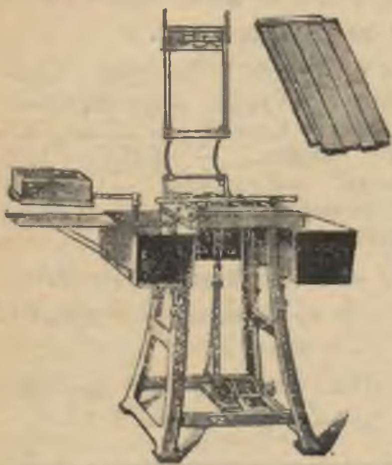
До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30 *).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54 *).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

МАШИНИ

до дахівок і форми

найновійшої конструкциї до виробів цементових виробляє і продає по цінах конкуренцийних на догідних условинах сплати.

ФАБРИКА МАШИН

І. СТАШКО в Скочові

Шлеск австр.

Цінники на жадане даром.

---

10 К денно

може кождий дуже легко заробити. Просить ся адресувати до фірми Як. КЕНІҐ, Відень VII 3. Уряд почтовий 63.

Михайло Скірка

римар і сїдельник

у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Ціни приступні.

Містове Бюро зелїзниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9

продає білєти на всї зелїзницї в краю і за границею.

Інсерати

до „Народної Часописи“ і Gazet-и Lwowsk-oї принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.